Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-939 (mr. R.J. Paris, voorzitter, A.E. Tevel, mr. T. van Bommel-Scheffer, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 november 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 20 november 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registraties in het Incidentenregister, het EVR en het IVR. Consument is op enig moment haar bankpas (met pincode) kwijt geraakt. Vervolgens is twee keer geprobeerd de limiet voor contante opnames met de bankpas te verhogen. Ook is er een nieuw telefoontoestel aan de betaalrekening van Consument gekoppeld. Vervolgens zijn er bedragen op de betaalrekening bijgeschreven die afkomstig waren van WhatsApp-fraude. Tot slot zijn de bankpas en de pincode van Consument gebruikt om een bedrag van € 500,- op te nemen. De Bank beschouwt Consument daarom als geldezel en heeft haar persoonsgegevens geregistreerd in de hiervoor genoemde registers. Consument heeft hierover een klacht ingediend omdat zij volgens haar niet betrokken is bij de frauduleuze activiteiten. Zij is zelf slachtoffer in deze kwestie. De Commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van Consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat. Daarmee zijn de registraties en ook de duur daarvan gerechtvaardigd. De Commissie wijst de vordering van Consument af.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) het verweerschrift van de Bank; 3) de repliek van Consument en de 4) de dupliek van de Bank. Tijdens de mondelinge behandeling heeft Consument een verklaring van haar psycholoog overgelegd.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 7 september 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 Consument heeft tijdens de mondelinge behandeling, desgevraagd, verklaard te kiezen voor bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument hield een betaalrekening aan bij de Bank (hierna: de Bankrekening). Aan de Betaalrekening was een bankpas (hierna: de Bankpas) met bijbehorende (persoonlijke) pincode gekoppeld. Consument maakte tevens gebruik van internetbankieren en mobiel bankieren app (hierna: de App) op haar mobiele telefoon. Van de betaalrekening werd sinds juni 2016 actief gebruik gemaakt door Consument.

2.2 Consument is ongeveer halverwege de ramadan haar Bankpas kwijtgeraakt. In 2019 liep de ramadan van 5 mei tot en met 3 juni 2019. Consument bewaarde de pincode bij de Bankpas.

2.3 Op 23 mei 2019 vinden de volgende gebeurtenissen plaats op de Bankrekening van Consument.

Tijdstip	Gebeurtenis
onbekend:	Koppeling van een nieuw telefoontoestel (Android) aan de Betaalrekening. Hiervan heeft Consument een SMS-bericht en een melding vanuit de App (via een push-bericht) ontvangen;
14:35 uur:	Verhoging van de paslimiet naar € 5.000,-. Voor de verhoging is gebruik gemaakt van de App met een Android toestel. De Bank heeft de limietverhoging tegengehouden omdat dit ongebruikelijk is voor deze rekening;
14:37 uur:	Poging om de paslimiet te verhogen, ditmaal naar € 1.950,-. Ook deze limietverhoging wordt tegengehouden door de Bank;
17:41 uur:	Bijschrijving van een bedrag van € 483,73;
17:43 uur:	Consument heeft met de App ingelogd op haar Bankrekening;
17:51 uur:	Bijschrijving van een bedrag van € 738,91;
18:35 uur:	Opname van een bedrag van € 500,- met de Bankpas en de pincode.

2.4 De overgeboekte bedragen bleken te zijn verkregen via WhatsApp-oplichting1. De benadeelde heeft geen opdracht voor de overboekingen aan Consument gegeven. De Bank heeft het bedrag van € 722,60 veilig weten te stellen en kunnen terugboeken naar de benadeelde.

---

1 Bij WhatsApp-fraude doen criminelen zich veelal voor als een vriend of familielid in geldnood. Ze vragen de benadeelde(n) om geld over te maken en beloven dit terug te betalen. Om zelf buiten beeld te blijven, gebruiken de oplichters bankrekeningen van anderen.

2.5 Op 28 mei 2019 heeft Consument een nieuwe Bankpas aangevraagd bij de Bank. Op dat moment kreeg zij te horen dat het niet mogelijk was een nieuwe Bankpas aan te vragen omdat zich onregelmatigheden op haar Bankrekening hebben voorgedaan.

2.6 Bij brief van 13 juni 2019 heeft de Bank Consument geïnformeerd dat zij de bancaire relatie met Consument opzegt en dat zij haar persoonsgegevens heeft geregistreerd in zowel de interne als de externe verwijzingsregisters (hierna: de Registraties) omdat de Betaalrekening betrokken was bij frauduleuze overboekingen. Consument heeft hier bij brief van 20 juni 2019 bezwaar tegen gemaakt. Consument stelt dat zij niets met de fraude te maken heeft en geeft aan dat zij zelf slachtoffer is in deze kwestie. Zij heeft de Bank verzocht de Registraties door te halen en de bancaire relatie te herstellen. De Bank heeft bij brief van 11 juli 2019 afwijzend gereageerd op het verzoek van Consument. Bij brief van 23 juli 2019 heeft Consument wederom bezwaar aangetekend bij de Bank. Ook dit bezwaarschrift is ongegrond verklaard.

2.7 Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid.

De klacht en vordering

2.8 Consument vordert dat haar persoonsgegevens uit het EVR, het Incidentenregister en het IVR worden verwijderd. Hiertoe heeft Consument het volgende aangevoerd.

- Ten onrechte heeft de Bank zich op het standpunt gesteld dat Consument betrokken is bij fraude. Van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld is geen sprake. Er is slechts sprake van een vermoeden dat Consument betrokken is geweest bij de fraude. Er is niet voldaan aan de criteria van artikel 5.2.1 sub a en b van het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI). De Registraties zijn dan ook onterecht.
- Ten onrechte gaat de Bank eraan voorbij dat Consument omstreeks halverwege de maand mei haar Bankpas had verloren. De persoonlijke pincode werd door Consument bij de Bankpas bewaard. Consument was onder behandeling van een psycholoog in verband met psychische klachten die tot gevolg hebben (gehad) dat zij er vaak niet bij is met haar hoofd en regelmatig dingen vergeet. Consument schrijft daarom alles op. Zo ook haar pincode.
- De Bank verwijt Consument ten onrechte dat zij geen andere verklaring heeft gegeven met betrekking tot het verlies en de diefstal van de Bankpas. Indien Consument zich ervan bewust was waar en wanneer zij haar Bankpas had verloren had zij deze ofwel teruggevonden of aangifte gedaan van bijvoorbeeld diefstal. Het kwijtraken van de Bankpas is onlosmakelijk verbonden met het gebrek aan wetenschap op welke wijze dit is gebeurd. Pas toen Consument bij de Bank een nieuwe pas wilde aanvragen, is zij erachter gekomen dat er bedragen op haar rekening waren gestort. Dat Consument, tussen de twee stortingen in met de App heeft ingelogd op haar persoonlijke bankomgeving, maakt dit niet anders.

Niet staat vast dat het bedrag op dat moment al zichtbaar was op de Bankrekening. Zelfs indien het bedrag wel zichtbaar zou zijn, betekent dat niet dat Consument zich hiervan bewust was. Ook de stelling van de Bank dat er sprake is van een ander dan normaal bestedingspatroon in de relevante periode kan niet tot de conclusie leiden dat Consument betrokken is bij fraude.

Het verweer

2.9 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Rechtsvraag

3.1 De Commissie dient te beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in de eerdergenoemde registers.

Het juridisch kader

3.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in - met name - het Incidentenregister en het bijbehorende EVR verstrekkende consequenties voor Consument kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank, maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, GC Kifid 2017-717 en GC Kifid 2018-377).

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument waren het PIFI, de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710). Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidenten-register en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het PIFI, zie de bijlage).

Mocht de Bank de gegevens van Consument registreren in het Incidentenregister en het EVR?

3.5 Tussen partijen staat niet ter discussie dat er bedragen op de betaalrekening van Consument zijn gestort en dat vervolgens een bedrag van € 500,- is opgenomen. Partijen verschillen echter van mening over de betrokkenheid van Consument bij deze fraude.

3.6 De Bank heeft een aantal omstandigheden naar voren gebracht die volgens haar tot de conclusie moeten leiden dat Consument betrokken is geweest bij (het medeplegen van) fraude en/of (schuld)witwassen. Zo heeft Consument de Bankpas, die zij samen met de pincode bewaarde, verloren. Ook is twee keer gepoogd om de opnamelimiet voor contante opnames te verhogen terwijl het saldo op de rekening op dat moment slechts € 0,24 bedroeg. Verder zijn er twee bedragen die van WhatsApp-fraude afkomstig zijn op de rekening van Consument gestort. Consument heeft na de eerste bijschrijving ingelogd op de App en had dus kunnen en moeten zien dat er een bedrag waarvan zij de herkomst niet kende op haar rekening is gestort. Het betrof een direct uitgevoerde overschrijving/-bijschrijving van en naar een betaalrekening van dezelfde Bank. Consument heeft niet bij de Bank gemeld dat zij de Bankpas had verloren.

3.7 Verder heeft de Bank tijdens de mondelinge behandeling het volgende naar voren gebracht. Aan de Betaalrekening zijn drie mobiele telefoons gekoppeld. Het gaat om een iPhone en 2 telefoons van het merk Huawei. Consument heeft tijdens de hoorzitting bevestigd dat zij in het bezit is van een telefoon van het merk Huawei. Op 23 mei 2019 is het derde toestel (ook van het merk Huawei) aan de Betaalrekening gekoppeld.

Consument heeft desgevraagd te kennen gegeven dat zij geen nieuwe telefoon aan de Betaalrekening heeft gekoppeld. Zij heeft als verklaring gegeven dat derden over haar Bankpas en pincode beschikten en zo mogelijk de telefoon hebben kunnen koppelen. De Bank heeft ter zitting toegelicht dat zij klanten via een SMS- bericht en via een push-bericht informeert als er een nieuw toestel aan de Betaalrekening wordt gekoppeld. Consument heeft naar aanleiding van deze berichten geen contact opgenomen met de Bank. Desgevraagd heeft Consument laten weten dat zij niet (meer) weet of zij een dergelijke melding heeft ontvangen.

3.8 Consument heeft schriftelijk verklaard dat zij de Bankpas heeft verloren en dat zij de pincode bij de Bankpas bewaarde. Zij weet niet waar of wanneer zij deze is verloren. Ook was Consument er niet van op de hoogte dat zich onregelmatigheden op de Betaalrekening hebben voorgedaan. Ten aanzien van de stelling van de Bank dat Consument tussen de twee bijschrijvingen in heeft ingelogd op de App en had kunnen zien dat er een bedrag was bijgeschreven, heeft Consument gesteld dat het niet zeker is dat de eerste bijschrijving toen al zichtbaar was. Zelfs indien de bijschrijving wel zichtbaar was, betekent dat niet dat zij zich hiervan bewust was. Bij gebrek aan informatie over de frequentie waarop Consument normaliter inlogt op de App, kunnen geen conclusies worden getrokken uit het feit dat zij na de eerste bijschrijving haar saldo heeft geraadpleegd. Het is bovendien goed mogelijk dat degene die de Bankpas heeft gevonden en dus tevens de beschikking had over de pincode, misbruik heeft gemaakt van een derde (de benadeelde) door een Tikkie te versturen. Deze persoon heeft dit bedrag vervolgens ook kunnen opnemen. Van bewuste betrokkenheid bij fraude of (schuld)witwassen is geen sprake.

3.9 Naar de Commissie begrijpt, stelt Consument zich op het standpunt dat de Betaalrekening per toeval betrokken is geraakt bij fraude; iemand heeft de verloren Bankpas met pincode van Consument gevonden en heeft daar vervolgens misbruik van gemaakt met alle gevolgen van dien.

3.10 Hoewel een aantal van de hiervoor genoemde omstandigheden – het verlies van de Bankpas met pincode, het verhogen van de paslimiet voor contante opnames terwijl het saldo op de Betaalrekening € 0,24 bedroeg en het feit dat Consument het verlies van de Bankpas pas heeft gemeld nadat de Bank haar Betaalrekening had geblokkeerd – ook als toevalligheden kunnen worden aangemerkt, passen deze ook bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die als geldezel fungeert (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752). Naar het oordeel van de Commissie heeft Consument niets naar voren gebracht dat kan ontzenuwen dat zij op enige wijze betrokken is geweest bij de fraude/het (schuld)witwassen. Het alternatief scenario dat door Consument is geschetst, namelijk dat zij haar pas is verloren en dat kwaadwillenden hier misbruik van hebben gemaakt, acht de Commissie niet aannemelijk.

Hierbij neemt de Commissie tevens in aanmerking dat er op 23 mei 2019 een nieuw telefoontoestel aan de Betaalrekening is gekoppeld en dat Consument niet heeft gereageerd op de berichten die de Bank via SMS en de App (push-bericht) heeft verzonden naar het telefoonnummer en de telefoon van Consument. Ook heeft Consument geen contact met de Bank opgenomen toen zij zag dat er een bedrag van een onbekende rekeninghouder op haar Betaalrekening was gestort. De Commissie gaat niet mee in de stelling van Consument dat het bedrag mogelijk nog niet zichtbaar was en/of dat zij zich dit niet heeft gerealiseerd. Eveneens speelt mee dat voorafgaand aan de frauduleuze overboekingen een verandering in het betaalgedrag van Consument is te zien. Consument heeft nog naar voren gebracht dat zij vergeetachtig is en daarom haar pincode op een briefje bij haar Bankpas bewaarde. Weliswaar probeert Consument met een verklaring van een psycholoog haar vergeetachtigheid te onderbouwen, dit doet niets af aan de eigen verantwoordelijkheid die Consument heeft om haar pincode geheim te houden. Daar komt bij dat op internet diverse methodes te vinden zijn die hulp bieden bij het omgaan met en het onthouden van wachtwoorden. Consument heeft zelf de slechtst denkbare optie gekozen om een briefje met de code bij haar Bankpas te bewaren. Dat komt voor haar risico. Tot slot bevreemdt het de Commissie dat Consument stelt zelf slachtoffer te zijn van fraude maar dat zij hiervan geen aangifte heeft gedaan.

Tussenconclusie EVR-registratie

3.11 De Commissie is van oordeel dat alle feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang bezien leiden tot de conclusie dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (het medeplegen van) fraude /(schuld)witwassen.

3.12 Het bovenstaande brengt mee dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI in de bijlage).

Proportionaliteitsafweging

3.13 De Bank dient bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR ook een proportionaliteitsafweging te maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen (zie artikel 5.2.1 onder c van het PIFI in de bijlage en de eerdere uitspraak van de Geschillencommissie Kifid 2016-302, onder 4.9).

3.14 De Bank heeft toegelicht dat zij, nu door Consumenten geen omstandigheden naar voren zijn gebracht die aanleiding zouden kunnen geven om de duur te verkorten, de maximale duur van acht jaar handhaaft. Gelet op de ernst van de gebeurtenissen die hebben plaats gevonden is de Bank van mening dat deze termijn passend is.

Een consument die verwijdering van een registratie wenst zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank. Vergelijk Geschillencommissie Kifid 5 juli 2016, 2016-302, onder 4.9. Consument heeft geen omstandigheden aangevoerd waaruit blijkt dat zij disproportioneel wordt geraakt door de registraties.

3.15 Gelet op de gerechtvaardigde belangen van de financiële sector, is de Commissie van oordeel dat de omstandigheden van dit geval de registratie en de duur daarvan niet disproportioneel maken. Van omstandigheden die tot verkorting van de duur van de registratie zouden moeten leiden is de Commissie niet gebleken.

De registratie in het Incidentenregister

3.16 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI, zie de bijlage). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

De registratie in het IVR

3.17 Vervolgens is de vraag aan de orde of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van haar persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG. Aangezien de Commissie hiervoor al heeft vastgesteld dat de registraties met externe werking in het EVR en het Incidentenregister terecht en proportioneel zijn, zijn ook de registraties in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie toegestaan.

Conclusie

3.18 De Commissie is van oordeel dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude en/of (schuld)witwassen. De Bank heeft dan ook op rechtmatige gronden de persoonsgegevens van Consument in de registers opgenomen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*